

יציאה	כניסה	יום
17:21	16:05	יום
17:22	16:19	ת"א
17:20	16:08	חיפה
17:24	16:24	ב"ש

דבר המערכת

חג החנוכה חל דווקא בימי החורף הקרים שבהם רוב היום העולם שרור בחשיכה, ומעניין שדווקא בחג הזה אנו מצווים להאיר את העולם. זה המסר המרכזי שחג החנוכה מעביר לנו, גם כאשר אנחנו נמצאים "בחשיכה", בגלל שהתוכניות שלנו לא התרחשו כפי שחשבנו וציפינו שילכו דווקא אז חשוב שנדליק את החנוכה ובאמצעותה נאיר את עצמנו ואת העולם כולו. חג חנוכה שמח ומאיר, שלכם יוסי סולומון.

נקודה בפרשה הרב יצחק צורישי

"מצוות חנוכה נר איש וביתו"

בתפילת "על הניסים" של חנוכה אנו אומרים: "בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו... יש כאן איזכור של שלושה דורות: יוחנן (סבא), מתתיהו (האבא), ובניו של מתתיהו.

בפורים לעומת זאת, אנו אומרים "בימי מרדכי ואסתר...", הא – ותו לא. לא אומרים 'מרדכי בן יאיר', או 'אסתר בת אביחיל'. מה פשר העניין?

ניתן להסביר כך: המן הרשע ביקש להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, טף ונשים. היוונים לעומת זאת לא ביקשו להשמיד את היהודים אלא להרוג ולאבד את היהדות: "לשכחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". הם קיבלו בשמחה וחיבקו וגם קידמו כל יהודי שהחליט להתיוון.

איך משכיחים את התורה מעם ישראל? מנסים לפגוע בתא המשפחתי ובכך מנתקים גם את שרשרת הדורות, גם הגזירות של היוונים היו מכוונות לכך: חודש, שבת ומילה.

על ידי גזירת השבת והחודש מבקשים היוונים לבטל את השבתות וגם את החגים (שתלויים בקידוש החודש), השבתות והחגים הם ממש "ימי גיבוש" למשפחה. כולם שובתים ממלאכה ויושבים סביב השולחן ומתענגים ומתאחדים. כך מעבירים את התורה והיהדות מדור לדור ובזה ניסו היוונים לפגוע.

גם ברית המילה היא שמחה משפחתית בה מכניסים את התינוק לברית שורת הקב"ה עם אברהם אבינו להיות לו לאלוקיים ובמעמד זה גם מקבלים עול מלכות שמיים, גם עקירת המזוזות מהבתים באה לפרוץ את הבית והמשפחה לרחוב, לרשות הרבים ולתרבות הזרה השלטת בהם.

מעניין שגם המצווה המרכזית של חנוכה, הדלקת נרות עומדת בסימן המשפחתיות. נר איש וביתו, המשפחה מתכנסת יחד להדליק בצוותא את הנרות וכך היא מתאחדת ומתגבשת, בהקשר לכך ראוי גם להזכיר את ההלכה הקשורה לשבת חנוכה שאם יש לאדם רק נר אחד ידליק אותו כנר שבת ולא כנר חנוכה כי שלום בית עדיף אפילו יותר מפרסום הנס. שוב אנו רואים את ערכה של המשפחתיות ושלום הבית הדרוש. ברוח ימי החנוכה שומה עלינו לחזק ולבצר את מוסד המשפחה היהודית כי מוסד המשפחה הוא היסוד לקיומו והמשכיותו של העם היהודי ברוח ישראל סבא! (הכותב הינו ראש המרכז תורני - לאומי "אורות התקווה" ת"א)

הארה בחסידות הרב מענדי סולומון

בספר התניא מביא אדמו"ר הזקן את דברי המדרש שבטעם לבריאת העולם הוא מפני "שנתאוהה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים", דהיינו שהעולם הזה יהיה כמו 'דירה' לקב"ה, שתכלית זו נעשית על ידי קיום התורה והמצוות. וזה עניין של משיח שתכלית זו תבוא לידי פועל בגילוי.

הכוונה בלעשות דירה לו ית' יובן מהמשמעות הפשוטה של דירת בני אדם: כאשר אדם יוצא החוצה לאירוע מסויים או אפילו סתם לדרך, הוא צריך ללכת עם לבושים מסויימים שיתאימו את עצמו כפי שהוא רוצה להיראות. זאת אומרת שמחוץ לבית שלו הוא צריך 'להלביש' את עצמו בכל מיני לבושים כפי שהוא רוצה להתפס בעיני אנשים. אך בתוך ביתו האדם לא נדרש להתאים עצמו לאיש, שם הוא יכול להיות כפי שהוא, ללא התאמות ולבושים לסביבה. בבית מתגלה העצמיות של הבן אדם.

הוא העניין לגבי דירה לבורא עולם, בעולמות העליונים אמנם הקב"ה מתגלה אך הכל הוא על ידי 'לבוש' וצמצום לפי ערך אותו העולם שבו הוא מתגלה. כל ההבדל בין העולמות הוא רק בלבושים, אך דווקא בעולם הזה התחתון נתאוהה הקב"ה שבה הוא יתגלה בעצמותו, ללא כל העלם והסתר. "והיו עיניך רואות את מוריך ולא יכנף עוד מוריך".

פנינים לשולחן השבת

"וישלוזו פרעה ויקרא יוסף ויריצהו בן הבור" (מ"א, י"ד) – פירוש אופטימי לפסוק זה נתן ה"חפץ חיים": כאשר מגיע קץ הזמן המיועד, אין הקב"ה מתמהמה אפילו לרגע מיותר אחד. כיוון שהסתיים הזמן שנגזר על יוסף לשבת בבית האסורים, הריצהו במהירות מן הבור היישר אל בית המלך. כך, אומר ה"חפץ חיים", יהיה גם כאשר תגיע עת הגאולה, היא לא תתמהמה רגע אחד מיותר. המשיח יופיע בפתאומיות ויריץ את ישראל מבור הגלות אל ארץ ישראל.

"ירא פרעה איש נבון וזכם וישיתוהו על ארץ מצרים" (מ"א, ל"ג) – יוסף הציע לפרעה למנות "איש חכם" שיהיה אחראי כלפי העם. מדוע העלה הצעה זו? המגיד מדובנא הסביר זאת בכך, שיוסף ידע שברגע שחרטומי מצרים ישמעו את פתרונו ההגיני לחלום פרעה, הם יקנאו בו וינסו לזלזל בו ולהמעיט מערך הפתרון. לכן, הוסיף יוסף לפתרון החלום דבר תכליתי נוסף: למנות איש חכם ונבון, כדי שכל אחד מהחרטומים, הרואה עצמו, כמובן, מתאים לתפקיד זה, יסכים לפתרון שיוסף הציע, וכך אומנם היה, ככתוב: "וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו".

קהל של חסידים הצטופף בבית מדרשו של "החוזה מלובלין" זצ"ל בשעת הדלקת נר חנוכה. הרב ברך על הנרות בדבקות עילאית, הדליק ונותר לעמוד במקומו כשהוא מביט בלהבות האש המרצדות. כאשר כילה את מלאכת הקודש, התחילו החסידים להתקדם לעברו לפי הסדר ולקבל את ברכתו. והנה הגיעה לפניו קבוצה של יהודים מעיירה הסמוכה ללובלין, ובפיהם בקשה: "סבל רב סובלים אנו מיהודי בשם יעקב. האיש הוא "מוסר" - מלשין, וכבר מסר לשלטונות הגויים יהודים רבים, אשר נאלצו לשלם כסף רב. היו גם יהודים שנאסרו בגלל הלשנותיו, ועוד כמה יהודים עומדים ומחכים למשפט לאחר שמסר אותם, וצפויים הם לעונשים כבדים ומרים. אנא, יעשה נא הרבי כלה במלשין זה!"

חשב הרבי שעה קלה, ואחר כך נענה ואמר בהשתוממות: "כיצד יתכן הדבר? איך יכול להיות שיהודי זה הוא "מוסר", הן מאיר הוא בכל העולמות!" נרתעו האנשים לאחוריהם, ולא ידעו את נפשם מתמהון. ימי החנוכה חלפו, והרב שלח לקרוא לחסידים. שוב שמע את דבריהם, אלא שהפעם קילל את הרשע המוסר, שלא יוכל להזיק עוד ליהודים. שמע בנו של הרב ותמה, מדוע בימות החנוכה טען כי מאיר הוא ואין הוא יכול לעשות דבר, ואילו עתה מקללו? השיב הרב: "מוסר זה, כמה ששפל הוא, בכל זאת הדליק את נרות החנוכה, וכאשר הדליק ראיתי שמאיר הוא בכל העולמות, על כן היה עלי לחכות עד לאחר החנוכה, כדי שאוכל להסיר את פגיעתו אליכם..."

והמוסר השכל מהסיפור - כמה גדולים הם ימי החנוכה, כמה גדולה מעלתו של המדליק נרות חנוכה!

מתכון לשבת רונית מרקמן

הארה באמונה רון קרתא

קציצות עם פטריות וערמונים

מצרכים:

חצי קילו חזה עוף טחון, 3 כפות גדושות פירורי לחם מזהבים, 1 ביצה, חצי כפית אבקת סודה לשתיה, 1 בצל מגורד בפומפיה סחוטה מנוזלים, 1 תפוז"א מגורד בפומפיה סחוטה מנוזלים, 2 שיני שום כתושות, חופן כוסברה ופטרזליה קצוצים, רבע כפית מלח, רבע כפית פלפל שחור גרוס, רבע כפית בהרט, רבע כפית פפריקה מתוקה, מעט כורכום, קורט קינמון. לעבד הכל יחד ולהכניס למקרר לשעה לספיגת טעמים והתייצבות.

מצרכים לרוטב:

1 בצל גדול חותך לקוביות, 4 כפות שמן קנולה, 1 סלסלת פטריות שמפניון חתוכות לפרוסות, 2 שקיות של ערמונים קלופים וקלויים, 1 כפית פפריקה, חצי כפית כורכום, חצי כף מרק עוף, מלח ופלפל שחור גרוס לפי הטעם, רבע כפית תבלין צ'ילי גרוס, 1 כף רוטב סויה בסגנון סיני, 1 כף רוטב צ'ילי, 3 יח' פלפל צ'ילי יבש חורף, 2 כוסות מים רותחים.

אופן הכנה:

לטגן את הבצל עם 4 כפות שמן עד להזהבה, מוסיפים את הפטריות והערמונים וממשיכים לטגן כ-2 דקות, מוסיפים את התבלינים ומערבבים, מוסיפים רוטב סויה וצ'ילי ומערבבים, לאחר שכל התבלינים נפתחו והתאחדו מוסיפים את המים ומביאים לרתיחה, יוצרים קציצות עגולות עם ידיים רטובות ומשטחים טיפה ומכניסים לסיר, מבשלים עם מכנסה בלהבה בינונית בערך חצי שעה - 40 דקות עד לצימצום הנוזלים ולקבלת רוטב סמיך.

ברוסיה חי יהודי שהיה כופר בתורה ובמצוותיה. באחד הימים לקח עימו ספר תורה שעבר בירושה מסבו והלך לאחד השדות בכפרו. כשהגיע אל מרכז השדה פתח את ספר התורה וקרע אותו לעיניו כל כדי להראות לכל הנוכחים שאינו מאמין עוד בבורא עולם.

הנוכחים ההמומים עצרו את עבודתם, הביטו בנעשה ולאחר דקות מספר שבו לעבודתם.

במקום עבד טרקטור. כשפנה הטרקטור לימינו עלה בטעות על רגלו של הכופר. צעק הכופר בקול גדול: "אאאאאאאאאאאא, תעזור לי! שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!"

הדבר היה לפלא בעיני הנוכחים - ביד אחת הוא קרע את ספר התורה להראות את כפירתו בבורא, וביד השנייה כיסה את עיניו ואמר שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד... (הרב שבתאי יודלביץ)

בכל יהודי, גם הרחוק ביותר טמון ניצוץ, ניצוץ המחבר אותו אל בוראו. כשאתה חושב שאתה רחוק מהקודש, לא מחובר, לא נכלל בקהילת הבורא ודורשיו, טעות גדולה בידך.

אמר שלמה המלך: "מים רבים לא יוכלו לכבות את האֵהָבָה... (שיר השירים ח', ז')

לא משנה כמה מים יזרמו ויבדילו ביך לבין בוראך, הם לא יוכלו לכבות את האהבה שיש לבורא אליך.

זהו רק אבק המכסה את האמונה שלך בבורא, בתוכך אתה גדוש באמונה.

כשמגיעים הדברים עמוק לתוך העצמות, אפילו אנשים הכופרים ביותר נעשים המאמינים הגדולים ביותר!

אמר הרב אברהם יצחק הכהן קוק: "צריך שכל איש יידע ויבין, שבתוך תוכו דולק נר, ואין נרו שלו כנר חברו..."

יש בתוכך נר, לעיתים הוא מעומעם, אך לעולם לא יכבה...

פתגם השבוע

"עניינם של נרות חנוכה הוא למשוך את הקדושה אל הנמצאים בחוץ, מרחוק"

(רבי ישראל מקוזניץ)

